

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 18. Cincilium Compendiense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Cum Robertus Kiluarbius sacra donatus purpura longam Angliæ salutem dixisset, monachi Cantuarienses Robertum Burnelium Episcopum Bathoniensem regiumque Cancellarium elegerant. Sed Papa infirmatis eorum suffragiis vacuam sedem Joanni Becano Ord. Minorum tribuit. Is in Suffexia obscurus natus parentibus, litteris operam Oxonii primum, dein Parisiis dedit, ubi Doctoribus adscriptus Theologiam tradidit. Postea ex Ordinis sui Ministro per Angliam Provinciali Romæ sacri palatii Magister evasit. Erat Ordinis sui studiosissimus, multa pro ratione illius temporis pangebatur carmina, eleganti gestu verbisque aptissimis animi sui sensus exprimebat, mitemque ac liberalem habebat indolem. A Papa ipso consecratus sequente demum anno in Angliam revenit. Amplum Ecclesiæ Lugdunensis sacerdotium (canonicatum vocant) possidebat, & per omnem vitam servabat suam, eo fugiturus, si forte in exilium mitteretur a Rege, cui sæpe fortiter obstitabat. Cantuariæ sedit annos tredecim ac dimidium.

Sæcul XIII.
A.C. 1278.

Matth.
Westmon.
p. 409.

Chr. Trived.
an. 1279.
Vading.
1279 n. 14.
E. de scrip.
p. 217.

Godvin. de
Presul.
p. 342.

§. XVIII.

Concilium Compendiense.

In Francia Collegia Ecclesiarum cathedralium crebras cum Episcopis suis

C 2

con-

Sæcul.XIII.
A.C.1278.

Marlot.t.2.
p.570.

* de Prés

p. 521.

to. II. conc.

p. 1031.

controversias habebant, assererantque sibi jus suspendendi divinum officium, urbemque interdicto percellendi ad conservandam libertatem suam. Collegium Remense Archiepiscopi tribunum capitalem & aliquot hujus apparitores damnavit, ut nudis pedibus, & aperto capite cum fenestris e collo pendulis publicæ supplicationi adessent; urbemque postea interdicto affecit, donec Archiepiscopus fecisset satis pro injuria, quam accepisse se perhibebant. E contrario Novioduni Episcopus Guido * Depresius, cum quosdam Canonicorum apparitores in carcerem compegisset, consensu suggestu irritam esse declaravit sanctionem, qua illi divinum inhibuissent officium.

His mali exempli rebus allaturus remedia Petrus Barbetius Archiepiscopus Remensis Compendii concilium provinciale habuit, cui intererant octo ejus Suffraganei, nempe Milo Episcopus Sueffionensis, Reginaldus Bellovacensis, Guido Noviodunensis, Boso Noviomagensis, Enguerranus Cameracensis, Philippus Tornacensis, Henricus Tarvannensis, & Gualterius Silvanectanus. Statuebant vero, quod sequitur. Collegia Ecclesiarum cathedralium nostræ provinciæ spirituales in nos, quorum sub ditione sunt, potestatem sibi vendicantia interdum lites nobis inferunt, quandoque a divino cessant officio.

cio. Itaque unanimi consensu sancimus, ut, Sæcul. XIII.
A.C. 1278.
 quotiescunque inter aliquem e nobis ac
 ejus collegium controversia fuerit orta,
 alter alterum tanquam fratres adjuve-
 mus seu ad pacem reducendam, si fieri
 queat, seu ad tuendum jus nostrum, us-
 que eo, ut subsidium pecuniarium mitta-
 mus illi, qui causam defendendam ha-
 buerit. Atque ut hæc negotia majore
 geramus auctoritate, neve odio in colle-
 gia ferri videamur, quolibet anno Pari-
 sios ante decimum quintum a Penteco-
 ste diem conveniemus, de rebus nostris
 deliberaturi, ne causam ullam contra col-
 legia sine recto maturoque consilio pro-
 sequamur. Hoc decretum dabatur die
 Jovis ante sacra Palmaria an. 1277, scili-
 cet 7 Apr. an. 1278 ante Pascha.

Cardinalis Simon Briensis pontificius
 in Francia Legatus favebat Canonicis,
 quos inter & ipse erat tanquam præse-
 ctus thesauro Ecclesiæ Turonensis S. Mar-
 tini: & rogatus arbiter litis inter Archie-
 piscopum Petrum Barbetium atque Col-
 legium Remense, decisionem fecit, quam
 multi simoniam Canonicorum vocabant
 alludendo ad nomen Legati, quasi Cano-
 nicis plane addicti. Declaravit iste, De-
 canum & Collegium Noviodunense per
 privilegium habere jus proscribendi ma-
 leficos quanquam coram Episcopo non
 accusatos, eosdemque sine ejus consensu

Marlot. ibid.

Sæcul. XIII.
A. C. 1278.
absolvendi : per maleficos autem intel-
ligebat illos, qui Collegii bona & jura im-
peterent. Edixit etiam, Collegium posse
interdicto afficere cathedrale, cætera-
que urbis templa ob manifestam injuriam
seu ab Episcopo, seu a Castellano factam,
nec compensatam. Idem Legatus dire-
mit pariter controversiam inter Papam
Nicolaum III ac Regem Philippum Au-
dacem de canonicatu Ecclesiæ Laudu-
nensis, quem Papa possidebat ante suum
pontificatum. Jusserat Legatum suum
alii cuiquam illum conferre. At Rex se
opponebat asserens ad se pertinere col-
lationem beneficiorum in Romana curia
vacantium durante Laudunensis Ecclē-
siæ viduitate. Papa tamen haud omi-
sit de canonicatu suo statuere. Interea
dum eum tenebat, Gregorii X jussu ob-
tinuerat a Collegio Laudunensi fructus
illius annuos, etsi non esset Hypodiaco-
nus, nec resideret.

§. XIX.

Res Castiliæ.

Rayn. n. 24.
25.
Id. 1279. n. 21
Papa Nicolaus urgebat identidem re-
conciliationem Regum Franciæ Ca-
stiliæque, ac in locum, ubi eorum Legati
colloquerentur, designaverat urbem To-
losam tanquam utrique Regi commodis-
simam. Huic negotio præerant duo Car-
dina-